

31997R0577

L 87/3

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

2.4.1997

REGULAMENTUL (CE) NR. 577/97 AL COMISIEI
din 1 aprilie 1997

de stabilire a unor anumite norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2991/94 al Consiliului de stabilire a standardelor pentru grăsimile tartinabile și a Regulamentului (CEE) nr. 1898/87 al Consiliului privind protecția denumirilor folosite în comercializarea laptelui și a produselor lactate

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2991/94 al Consiliului din 5 decembrie 1994 de stabilire a standardelor pentru grăsimile tartinabile ⁽¹⁾, în special articolul 8,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1898/87 al Consiliului din 2 iulie 1987 privind protecția denumirilor folosite în comercializarea laptelui și a produselor lactate ⁽²⁾, modificat ultima dată de Actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei, în special articolul 4 alineatul (2),

întrucât articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2991/94 prevede că denumirile de vânzare ale produselor menționate la articolul 1 trebuie să fie cele indicate în anexă; întrucât există excepții de la această regulă; întrucât regula nu se aplică în special denumirilor produselor a căror natură exactă este clară din utilizarea tradițională și/sau denumirilor care sunt în mod clar utilizate pentru a descrie o caracteristică calitativă a produsului; întrucât trebuie să se stabilească anumite norme de aplicare a acestei dispoziții;

întrucât trebuie să fie respectate dispozițiile articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2991/94 care stipulează că regulamentul în cauză trebuie să fie aplicat fără a aduce atingere în special dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1898/87; întrucât scopul celor două regulamente este în principiu același, și anume să se evite derutarea consumatorului cu privire la adevărata natură a produselor în cauză; întrucât, pentru a asigura consecvența legislației comunitare, normele de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2991/94 și (CEE) nr. 1898/87 privind utilizarea denumirii „unt” trebuie stabilite într-un singur text;

întrucât, pentru a identifica clar domeniul de aplicare al derogărilor la care se face referire în Regulamentul (CE) nr. 2991/94, trebuie alcătuită o listă exhaustivă a denumirilor în cauză, împreună cu descrierea produselor la care se referă acestea;

întrucât primul criteriu al derogărilor prevăzut în articolul 2 alineatul (2) al treilea paragraf prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 2991/94 se referă la caracterul tradițional al denumirii; întrucât un asemenea caracter tradițional poate fi considerat ca fiind demonstrat dacă denumirea a fost utilizată pentru o perioadă anterioară datei intrării în vigoare a prezentului regulament și cel puțin egală cu perioada atribuită în mod normal unei generații; întrucât derogarea trebuie să fie limitată la acele produse a căror denumire a fost într-adevăr folosită și caracterul tradițional nu s-a pierdut;

întrucât al doilea criteriu al derogării menționate anterior se raportează la utilizarea denumirilor menționate în anexa la Regulamentul (CE) nr. 2991/94 pentru a descrie o trăsătură caracteristică a produselor comercializate; întrucât, în acest caz, excepția se raportează în mod logic la produsele care nu sunt menționate ca atare în anexa respectivă;

întrucât derogarea în cauză trebuie limitată la produsele comercializate în prezent; întrucât statele membre au înaintat Comisiei lista produselor pe care le consideră ca îndeplinind criteriile derogării în cauză pe teritoriul lor;

întrucât Decizia 88/566/CEE al Comisiei din 28 octombrie 1988 de stabilire a produselor menționate la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1898/87 ⁽³⁾ al Consiliului include deja excepții cu privire la denumirea „unt”; întrucât trebuie să se țină cont de acestea;

întrucât, în lista comunitară prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 2991/94, denumirile produselor în cauză trebuie menționate numai în limba comunitară în care sunt utilizate aceste denumiri;

întrucât denumirile de pe etichetele produselor alimentare care conțin produsele definite în anexa la regulamentul în cauză sau produsele concentrate definite la articolul 2 alineatul (2) al treilea paragraf a doua liniuță pot face referire la denumirile corespunzătoare menționate în anexă, cu condiția să fie respectate dispozițiile Directivei 79/112/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1978 privind armonizarea normelor statelor membre cu privire

⁽¹⁾ JO L 316, 9.12.1994, p. 2.

⁽²⁾ JO L 182, 3.7.1987, p. 36.

⁽³⁾ JO L 310, 16.11.1988, p. 32.

la etichetarea, prezentarea și publicitatea pentru produsele alimentare ⁽¹⁾, modificată de Directiva 97/4/CE ⁽²⁾; întrucât nu este necesar ca în lista excepțiilor menționate mai sus să se menționeze asemenea produse alimentare;

întrucât, având în vedere actualele condiții tehnice, orice obligație de a indica conținutul exact de grăsimi, fără nici o toleranță, ar implica dificultăți tehnice considerabile; întrucât, în consecință, trebuie stabilite anumite norme speciale în această privință;

întrucât Regulamentele (CE) nr. 2991/94 și (CEE) nr. 1898/87 se referă la produsele compuse a căror parte principală este untul; întrucât, prin urmare, aceste produse trebuie avute în vedere în mod consecvent, respectându-se abordarea prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1898/87; întrucât domeniul de aplicare al articolului 2 alineatul (3) menționat mai sus trebuie definit mai clar în ceea ce privește produsele complexe a căror parte principală este untul, prin stabilirea unui criteriu obiectiv necesar pentru a determina dacă o parte principală a produselor compuse este într-adevăr untul și dacă denumirea „unt” este astfel justificată; întrucât cel mai potrivit criteriu pare să fie un conținut minim de 75 % grăsime din lapte în produsul final;

întrucât trebuie prevăzută o procedură specială care să le permită statelor membre și Comisiei să evalueze dacă, în aplicarea de către părțile interesate și din motive tehnice și/sau organoleptice, conținutul minim de grăsime din produsul final trebuie să fie mai mic de 75 %, în cazul unui produs a cărui parte principală este untul, și să autorizeze folosirea denumirii „unt” în acest caz;

întrucât introducerea normelor de aplicare ale articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1898/87 pentru produsele compuse a căror parte principală este untul necesită anumite dispoziții tranzitorii care să le permită operatorilor o anumită perioadă de adaptare la aceste norme;

întrucât articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 2991/94 prevede că denumirile produselor prezentate în anexa de mai jos trebuie să fie rezervate produselor care îndeplinesc criteriile stabilite în anexă; prin urmare, mărcile comerciale care utilizează aceste denumiri pot fi folosite în continuare numai pentru produsele care îndeplinesc aceste criterii;

întrucât condițiile comerciale reale vor arăta dacă va fi sau nu nevoie să se stabilească la o dată ulterioară măsuri în ceea ce privește produsele compuse ale căror principale ingrediente sunt margarina sau grăsimile compuse;

întrucât comitetele de gestionare interesate nu au exprimat un aviz în termenul stabilit de președinții lor,

⁽¹⁾ JO L 33, 8.2.1979, p. 1.

⁽²⁾ JO L 43, 14.2.1997, p. 21.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Lista produselor care fac obiectul derogării prevăzute la articolul 2 alineatul (2) al treilea paragraf prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 2991/94 este cea din anexa de mai jos.

(2) Prezentul regulament nu aduce atingere denumirilor enumerate în anexa din Decizia 88/566/CEE care includ termenul „unt” într-una dintre limbile Comunității.

Articolul 2

(1) Indicarea conținutului de grăsime, așa cum este prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 2991/94, trebuie să respecte următoarele norme:

- (a) conținutul mediu de grăsimi trebuie exprimat fără zecimale;
- (b) conținutul de grăsimi al unui eșantion individual nu trebuie să difere cu mai mult de un procent față de procentajul declarat;
- (c) în orice caz, eșantioanele individuale trebuie să respecte limitele stabilite în anexa la Regulamentul (CE) nr. 2991/94.

(2) Prin derogare de la literele (a) și (b) din alineatul (1), conținutul minim de grăsimi declarat în ceea ce privește produsele menționate în partea A 1 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 2991/94 trebuie să corespundă conținutului minim de grăsime al produsului.

(3) Respectarea alineatului (1) se verifică printr-o metodă care trebuie stabilită înainte de 1 iulie 1997.

Articolul 3

Denumirea „unt” poate fi utilizată numai pentru produsele complexe a căror parte principală este untul, în sensul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1898/87, dacă produsul finit conține cel puțin 75 % grăsimi din lapte și a fost fabricat numai din unt, în sensul părții A 1 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 2991/94, și dacă conține și alte ingrediente menționate în descriere.

Articolul 4

(1) Orice producător trebuie să prezinte o cerere motivată autorităților competente ale statelor membre în care își are sediul social în vederea obținerii autorizării de utilizare a denumirii „unt” pentru un produs complex din care o parte esențială este untul, dar al cărui conținut de grăsime din lapte nu corespunde valorii minime stabilite la articolul 3 din motive tehnice și/sau organoleptice.

Statul membru examinează asemenea cereri și le transmite Comisiei, împreună cu documentele pe care se bazează decizia sa, dacă apreciază că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în primul paragraf.

(2) Prin derogare de la procedura prevăzută la alineatul (1) primul paragraf, statele membre pot să înainteze Comisiei, în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și din proprie inițiativă, cereri însoțite de documentele pe care își bazează avizul și care prevăd că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) primul paragraf, în vederea obținerii autorizării menționate în paragraful respectiv. Aceste cereri pot fi prezentate numai în ceea ce privește produsele comercializate în statul membru respectiv la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(3) Comisia examinează, în cel mai scurt timp, cererile prevăzute la alineatele (1) și (2) și decide, conform procedurii prevăzute la articolul 30 din Regulamentul (CEE) nr. 804/68 ⁽¹⁾ al Consiliului, dacă ele pot fi acceptate. Comisia poate lua orice măsuri necesare pentru a obține informații cu privire la aspectele tehnice ale cererilor. Decizia Comisiei de a acorda autorizarea se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 aprilie 1997.

Pentru Comisie
Franz FISCHLER
Membru al Comisiei

(4) Autorizările prevăzute la alineatul (3) sunt valabile și pentru aceleași produse ale altor producători.

Articolul 5

Produsele compuse care folosesc denumirea „unt” în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1898/87, comercializate în momentul intrării în vigoare a prezentului regulament și care nu respectă dispozițiile articolelor 3 și 4 din prezentul regulament pot continua să fie comercializate cu denumirea de „unt” pentru o perioadă de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 6

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Cu toate acestea, articolul 2 se aplică în același moment cu aplicarea metodelor prevăzute la alineatul (3).

⁽¹⁾ JO L 148, 28.6.1968, p. 13.

ANEXĂ

- I. (Spaniolă) - „Mantequilla de Soria” sau „Mantequilla de Soria dulce”, „Mantequilla de Soria azucarada”: pentru un produs lactat aromatizat îndulcit cu un conținut minim de grăsime din lapte de 39 %
- II. (Daneză)
- III. (Germană) - „Butterkäse”: pentru brânza din lapte de vacă care are o consistență semi-fină și grasă și un conținut minim de grăsime din lapte în materia uscată de 45 %
- „Kräuterbutter”: pentru un preparat pe bază de unt care conține verdeață și are un conținut minim de grăsime din lapte de 62 %
- „Milchmargarine”: pentru margarina care conține cel puțin 5 % lapte integral, lapte degresat sau alte produse lactate corespunzătoare
- IV. (Greacă)
- V. (Engleză) - „Brandy butter”, „Sherry butter” sau „Rum butter”: pentru un produs lactat alcoolizat și îndulcit care are un conținut minim de grăsime din lapte de 34 %
- „Buttercream”: pentru un produs îndulcit care are un conținut minim de grăsime din lapte de 22,5 %
- VI. (Franceză) „Beurre d’anchois, de crevettes, de langouste, de homard, de crabe, de langoustine, de saumon, de saumon fumé, de coquille Saint-Jacques, de sardine”: pentru produsele care conțin produse pescărești și un conținut minim de grăsime din lapte de 10 %
- VII. (Italiană)
- VIII. (Olandeză)
- IX. (Portugheză)
- X. (Finlandeză) „Munavoi”: pentru produsele care conțin ouă și au un conținut minim de grăsime din lapte de 35 %
- XI. (Suedeză) „flytande margarin”: pentru un produs având consistență lichidă și care conține cel puțin 80 % grăsimi vegetale, cum ar fi margarina, dar a cărei compoziție face ca produsul să nu fie tartinabil.
- „messmör”- pentru un produsul lactat pe bază de zer, îndulcit sau nu și având un conținut minim de grăsime din lapte de 2 %
- „vitlökssmör”, persiljessmör „sau” pepparrotssmör: „pentru un produs care conține alimente cu efect aromatizant și care are un conținut minim de grăsime din lapte de 66 %”
-